

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3224/2017. (IX. 25.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.Kpk.50.093/2016/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély (Lábas Imréné, leánykori neve: Angalét Sarolta Erika) (a továbbiakban: indítványozó) jogi képviselő nélkül eljárva, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.Kpk.50.093/2016/6. számú végzése alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérte, mivel a végzést az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, R) cikk (1) és (2) bekezdése, T) cikk (3) bekezdése, I. cikk (1) és (3) bekezdése, XV. cikk (1) és (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (7) bekezdése rendelkezéseivel ellentétesnek tartotta.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az alábbiakban összegezhető.
- [3] 2.1. Az indítványozó 2015. február 25-én kelt kérelmében Fehérgyarmat Város jegyzőjétől kérte annak kivizsgálását, hogy a szomszédságában lévő ingatlan beépítése során betartották-e az építési előírásokat.
- [4] Az elsőfokú hatóság a megindított építésrendészeti eljárást megszüntette, az építmény 10 éven túli meglétére vonatkozó indokkal. Az indítványozó fellebbezése következtében eljárás másodfokú hatóság végzésében az elsőfokú végzést megsemmisítette és új eljárás lefolytatására utasította az elsőfokú hatóságot. Indokolása szerint az elsőfokú hatóság nem vizsgálta, hogy az építésrendészeti eljárásban kiket illet meg az ügyféli jogállás. Ezért a másodfokú hatóság előírta, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú hatóságnak vizsgálnia kell az építésrendészeti eljárásban érintett ügyféli kört a jogszabályi előírások alapján, részükre az eljárás megindulásáról szabályszerű értesítést kell küldeni, mely tartalmazza az ügyféli jogok gyakorlásának feltételeire történő figyelemfelhívást. Hivatkozott ezzel összefüggésben az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 53/C. § (7) bekezdése szabályára, miszerint „az eljárás megindításáról szabályszerűen értesített ügyfél ügyféli jogait akkor gyakorolhatja, ha az ügyfél az elsőfokú eljárásban nyilatkozatot tett vagy kérelmet nyújtott be”.
- [5] A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság értesítette a teljes ügyféli kört – köztük az indítványozót is –, az építésfelügyeleti eljárás megindításáról és az ügyféli jog gyakorlásának feltételeiről. Az eljárás során a szabályszerűen értesített ügyfelek egyikétől sem érkezett nyilatkozat vagy kérelem. A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság végzésével az épület 10 éven túliságára tekintettel az építésrendészeti eljárást megszüntette.
- [6] Az indítványozó a végzés ellen fellebbezéssel élt, amelyet az elsőfokú hatóság érdemi vizsgálat nélkül elutasított. Határozatának indokolásában a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 15. § (6) bekezdésére hivatkozott, miszerint az eljárás megindításáról szabályszerűen értesített ügyfél ügyféli jogainak gyakorlását törvény ahhoz a feltételhez kötheti, hogy az ügyfél az elsőfokú eljárásban nyilatkozatot tesz vagy kérelmet nyújt be. Hivatkozott ezzel összefüggésben az Étv. 53/C. § (7) bekezdése szabályára. Érvéle szerint az indítványozó így nem minősül ügyfélnek, ugyanis az elsőfokú eljárásban sem nyilatkozatot, sem kérelmet nem nyújtott be, ezért ügyféli jogait nem gyakorolhatja.
- [7] Az indítványozó ezzel a döntéssel szemben fellebbezéssel élt, melyben kifogásolta a fellebbezés érdemi vizsgálat nélküli elutasításának indokait. Sérelmezte, hogy a 2015. február 25-én kelt kérelme megfelelő vizsgálatát az elsőfokú hatóság nem végezte el, így továbbra is az eredeti kérelme képezte az új eljárásban a vizsgálat

tárgyát. Kifogásolta, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság helyszíni szemlét nem rendelt el és a tényállást nem tisztázta, csupán a másodfokú hatóság által megsemmisített végzésében közöltek ismételt meg. Kérte a fellebbezést elutasító elsőfokú végzés megsemmisítését és az elsőfokú hatóság kötelezését arra, hogy fellebbezését érdemi elbírálás végett terjessze fel a másodfokú építésügyi hatósághoz. Kérte továbbá az érdemi fellebbezésével megtámadott eljárás megszüntetéséről rendelkező elsőfokú végzés megsemmisítését és az ezzel kapcsolatos új eljárás lefolytatására másik elsőfokú építésfelügyeleti hatóság kijelölését.

- [8] A másodfokú hatóság az elsőfokú hatóság végzését helybenhagyta. Indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú építésügyi és építésfelügyeleti hatóságok eljárásaik során a Ket. általános, illetve az építésügyi szabályok speciális előírásai alapján kötelesek eljárni. Jelen esetben a Ket. szabályain túl az Étv. az ügyféli jogok gyakorlását külön feltételhez köti. Az indítványozó a Ket. 1. § (1) bekezdése valamint a Ket. 15. § (1) bekezdése alapján került ügyfélként az építésügyi eljárásba. Az ügyféli jogok gyakorlásának szabályait a Ket. 15. § (6) bekezdése, valamint az Étv. 53/C. § (7) bekezdése határozza meg. Megállapította, hogy az elsőfokú hatóság a megismételt eljárásban helyesen járt el, amikor az építésfelügyeleti eljárás megindításáról értesítette az ügyfeleket, amely értesítés tartalmazta az ügyféli jogok gyakorlásának feltételeit és a nyilatkozattételi kötelezettségről szóló tájékoztatást. Hangsúlyozta, hogy a Ket. 33. § (1) bekezdése, 78. § (10) bekezdése és 99. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú eljárás az eljárás megindításától az elsőfokú döntés közléséig tart, így az ügyfélnek az elsőfokú döntés közléséig van lehetősége nyilatkozatot tenni, iratokba betekinteni, szemlén részt venni, észrevételt tenni, azaz ügyféli jogait gyakorolni.
- [9] 2.2. Az indítványozó a másodfokú hatósági végzéssel szemben bírósági felülvizsgálati kérelemmel élt; állította, hogy szerinte nem kellett volna ismételt kérelmet benyújtania ahhoz, hogy ügyfél lehessen az építésrendészeti hatósági eljárásban. Kifogásolta, hogy bár az új eljárásban az eljárás megindítása és az ügyféli kör értesítése a törvényi előírásoknak megfelelően megtörtént, azonban a tényállás tisztázása továbbra is elmaradt. Kifogásolta továbbá, hogy a hatóságok végzésük meghozatalánál figyelmen kívül hagyták a jogszabályi előírásokat és fellebbezését is jogszabályellenesen utasították el, ezzel megszegték a Ket. eljárási alapelveit. Mindezek alapján kérte a másodfokú végzés megsemmisítését és a másodfokú hatóság új eljárás lefolytatására való utasítását, egyben kérte arra kötelezését, hogy az új eljárásban a 2016. február 19-én kelt fellebbezése alapján az ügyét érdemben bírálja el. A perben alperesként szereplő hatóság a kérelem elutasítását kérte; ellenkérelmében alapvetően a másodfokú döntés jogi indokait ismételte meg. Emellett hivatkozott arra, hogy nem helytálló az indítványozó azon érvelése, miszerint az eljárás az ő kérelmére indult. Ugyanis az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Eljr.) 67. § (1) bekezdése, 67. § (2) bekezdése *d*) pontja, valamint az 58. § (4) bekezdés *d*) pontja alapján az építésrendészeti eljárás nem kérelemre, hanem hivatalból indul meg abban az esetben, ha az építésfelügyeleti hatóság a helyszíni szemle alkalmával szabálytalan állapotot rögzít.
- [10] A perben eljáró Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az indítványozó közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránti kérelmét megalapozatlannak találta és elutasította az alábbiak szerint.
- [11] A bíróság kizárólag azt vizsgálta, hogy az elsőfokú építésügyi hatóság jogszerűen utasította-e el érdemi vizsgálat nélkül az indítványozó építésrendészeti eljárást megszüntető végzés elleni fellebbezését arra való hivatkozással, hogy a kérelmező az építésrendészeti eljárásban ügyféli jogait nem gyakorolhatta, mivel az építésrendészeti eljárásban kérelmet nem nyújtott be, nyilatkozatot nem terjesztett elő. A bíróság hivatkozott a Ket. 15. § (1) és (6) bekezdése, az Étv. 46. § (1) bekezdése, valamint 53/C. § (7) bekezdése szabályaira; ismertette az ügyfél fogalmát, a nyilatkozattételhez kötött ügyféli joggyakorlást, és az építésrendészeti ellenőrzési eljárás lefolytatásának szabályait. A bíróság indokolásában hivatkozott továbbá az Eljr. 58. § (1) bekezdésére is, miszerint az építésfelügyeleti hatóság az Étv. 46. § (2) bekezdésében meghatározott feladatait hivatalból, más közigazgatási szerv megkeresésére vagy kérelemre folytatja le. A bíróság indokolásában hivatkozott továbbá az Eljr. 67. § (1) bekezdésére, amely szerint az építésfelügyeleti hatóság építésrendészeti eljárást az építésrendészeti ellenőrzés során tapasztalt szabálytalan építési tevékenység esetén hivatalból, valamint az építésügyi hatóság megkeresésére folytat le.
- [12] A bíróság szerint annak van jelentősége az indítványozó kérelme megítélése szempontjából, hogy az Étv. és az Eljr. értelmében az építésrendészeti ellenőrzés és az építésrendészeti (hatósági) eljárás egymástól különálló eljárást képeznek.
- [13] Az építésfelügyeleti hatósági eljárásnak első lépése – a hatályos szabályozás szerint – az építésrendészeti ellenőrzés, amely az Eljr. 58. § (1) bekezdése értelmében indulhat hivatalból, más közigazgatási szerv megkeresésé-

re, illetve kérelemre is. Az ezen ellenőrzés során feltárt szabálytalanságra utaló tények esetén, az Eljr. 67. § (1) bekezdése értelmében, a hatóság már hivatalból köteles megindítani az építésrendészeti eljárást, amely így nem minősül kérelemre indult eljárásnak, és amely eljárással kapcsolatban az Étv. 53/C. § (7) bekezdése kimondja, hogy abban az eljárás megindításáról szabályszerűen értesített ügyfél ügyféli jogait csak akkor gyakorolhatja, ha az elsőfokú eljárásban nyilatkozatot tett vagy kérelmet nyújtott be.

- [14] A bíróság álláspontja szerint az indítványozó „2015. február 25-én kelt beadványa az építésrendészeti ellenőrzés megindítására vonatkozó kérelemnek minősül; építésrendészeti eljárás megindítására vonatkozó kérelemnek nem minősülhet, figyelemmel arra, hogy ezen eljárás csak hivatalból, valamint az építésügyi hatóság megkeresésére folytatható le”. A bíróság továbbá megállapította, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság maradéktalanul betartotta a jogszabályok előírásait, amikor számba vette az építésrendészeti eljárásban ügyfélként figyelembe vehető személyeket és ennek megfelelően kiértékelte őket az eljárás megindításáról és tájékoztatta ügyféli jogaik gyakorlásának feltételeiről. Mindezekre tekintettel a bíróság irrelevánsnak tekintette azt az indítványozói érvet, hogy az ő bejelentése képezte a vizsgálat tárgyát.
- [15] Egészében a bíróság jogszerűnek ítélte a közigazgatási eljárásban hozott első- és másodfokú végzést. Megállapította, hogy nincs olyan körülmény az ügyben, amely lényeges eljárási szabálysértés megállapítását eredményezte volna, ezért az indítványozó közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránti kérelmét elutasította.
- [16] 3. Az indítványozó által benyújtott alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [17] 3.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény R) cikk (1) és (2) bekezdés; T) cikk (3) bekezdés; I. cikk (1) és (3) bekezdés; XV. cikk (1) és (2) bekezdések sérelmét csupán általánosságban jelöli meg, panasz ezen alaptörvényi rendelkezések sérelmének állítása kapcsán részletes indokolást nem tartalmaz.
- [18] 3.2. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése sérelmét az indítványozó azzal indokolja, hogy a hatóság döntését nem az elbírálás idején hatályos jogszabályi rendelkezésekre alapította és a bíróság a felülvizsgálata során ezt nem észlelte, illetve ezt a körülményt figyelmen kívül hagyta, ami jogsértő bírói döntést eredményezett, megvalósítva a jogbiztonság sérelmét, valamint az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének sérelmét.
- [19] 3.3. Az indítványozó fellebbezése érdemi vizsgálat nélküli elutasítása kapcsán az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés szerinti jogorvoslati joga, valamint ezzel összefüggésben az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való joga sérelmét állítja. (Az indítványozó a jogorvoslatihoz való jogának sérelmét jelölte meg indítványa fő elemének.)
- [20] Az indítványozó álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelmét elutasító bírósági végzés meghozatalával a bíróság megsértette az Alaptörvényben foglalt kötelezettségét (ezt nem pontosítja, hogy miben és mennyiben), amikor a döntés érdemére kiható eljárási szabálysértés okán a közigazgatási határozatot nem helyezte hatályon kívül. Hivatkozási alapként megjelölte a Legfelsőbb Bíróság 1/2011. (V. 9.) KK véleményét, de annak ide vonatkozó rendelkezését nem idézte. Az indítványozó állította, hogy „az eljárási jogsértések az ügyféli jogok gyakorlásának szükségtelen korlátozása révén súlyos, az érdemi döntés tartalmát is befolyásoló volt, úgy az az eljárás egészét teszi jogsértővé, azaz sérti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot”.
- [21] Az indítványozó külön kifogásolta a bíróság indokolásának azon megállapítását, miszerint 2015. február 25-én kelt beadványa „az építésrendészeti eljárás megindítására vonatkozó kérelemnek nem minősülhet, figyelemmel arra, hogy ezen eljárás is csak hivatalból, valamint az építésügyi hatóság megkeresésére folytatható le”. Annak tisztázására, hogy az eljárás hivatalból vagy kérelemre indult, a következő jogszabályváltozást mutatja be panaszában. Az Eljr. 67. § (1) bekezdése 2015. február 25-én, kérelmének benyújtásakor és annak elbírálása időpontjában hatályos szövege szerint az építésfelügyeleti hatóság építésrendészeti eljárására sor kerülhet hivatalból, az építésügyi hatóság megkeresésére és bejelentés alapján. (Eljr. 67. § (1) „Az építésfelügyeleti hatóság építésrendészeti eljárást a (2) bekezdésben meghatározott esetekben hivatalból, valamint az építésügyi hatóság megkeresésére és bejelentés alapján folytat le.”)
- [22] Ezt, a 2016. június 14-én kihirdetett, és azt követő napon hatálybalépett, az egyes építésüggyel összefüggő kormányrendeletek módosításáról szóló 156/2016. (VI. 13.) Korm. rendelet 13. § 23. pontja akképpen módosította, hogy az építésrendészeti eljárás megindításának lehetőségei közül a bejelentésre való megindulás lehetőségét kivette. (Eljr. 67. § (1) „Az építésfelügyeleti hatóság építésrendészeti eljárást a (2) bekezdésben meghatározott esetekben hivatalból, valamint az építésügyi hatóság megkeresésére folytat le.”)

[23] Az indítványozó előadta, hogy „az anyagi jogszabály által biztosított jogosultság a jogosultsági feltételek vizsgálatára vonatkozó eljárási szabályok módosítása révén alkotmányosan nem vonható el”. Kifogásolta, hogy a bíróság nem a kérelem elbírálásakor hatályos jogszabályi előírásra hivatkozott, így a bírósági végzés azon megállapítása, hogy beadványa az építésrendészeti eljárás megindítására vonatkozó kérelemnek nem minősülhet, szintén nem fogadható el.

II.

[24] Az Alaptörvény indítványban hivatkozott rendelkezései a következők:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„R) cikk (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.
(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”

„T) cikk (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.”

„I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

[...]

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

„XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

III.

[25] Az indítvány nem megalapozott.

[26] 1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek.

[27] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett, az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.

[28] 2. Mivel az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény R) cikk (1) és (2) bekezdés; T) cikk (3) bekezdés; I. cikk (1) és (3) bekezdés; XV. cikk (1) és (2) bekezdések sérelmét csupán megjelöli általánosságban, panasza ezen alaptörvényi rendelkezések sérelmének állítása kapcsán részletes indokolást nem tartalmaz, így az ezekre az alaptörvényi rendelkezésekre alapított indítványi elemeket az indítvány hiányossága miatt az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatta.

- [29] 3. Az Abtv. 27. § a) pontja alapján akkor lehet alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulni, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az indítványnak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés sérelmét állító indítványi eleme tekintetében az Alkotmánybíróság ismételten megállapítja, hogy „az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban a kérdésben, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése nem tekinthető az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát tartalmazó alaptörvényi rendelkezésnek, ezért erre alkotmányjogi panasz nem alapítható {lásd pl. 3108/2016. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [23]},” függetlenül attól, hogy az indítványban ezzel összefüggésbe hozott XV. cikk (1) és (2) bekezdései sérelmének esetleges fennállása esetén a B) cikk sérelmére hivatkozás funkciótlan {lásd 3107/2017. (V. 2.) AB végzés Indokolás [12]}. A fentiek okán az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés sérelmére alapított indítványi elemet az Alkotmánybíróság ugyancsak nem vizsgálhatta.
- [30] 4. Az Abtv. 29. §-a az alkotmányjogi panasz befogadásának további feltételét határozza meg, mely szerint a testület az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság e feltételeket alternatív törvényi feltételnek tekinti, azaz bármelyik igazolt fennállta esetén az alkotmányjogi panaszt be kell fogadni. Az Alkotmánybíróság ebből következően a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítványnak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmére hivatkozó indítványi elemei megfelelnek-e az Abtv. 27. §-ának, illetve a 29. §-ában foglalt alternatív feltételnek.
- [31] Az Alkotmánybíróság vizsgálata során arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány az ügyféli jogok gyakorlására és a jogorvoslati jog sérelmére irányuló, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére és ezzel összefüggésben az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésére alapított sérelmét állító részében megfelel a befogadhatóság törvényi feltételeinek, mert egyfelől az említett cikkek az indítványozót megillető Alaptörvényben biztosított alapvető jogok, másfelől – a sérelem megalapozottsága esetén – felmerülhet az Abtv. 29. §-a szerinti, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség. Ezért erre tekintettel a befogadás és az érdemi vizsgálat mellett döntött.
- [32] 5. A vizsgálat tárgyát képező indítványi elemek kapcsán az Alkotmánybíróság abból az elvi megállapításból indult ki, hogy az ügyféli minőség jogszabályba ütköző megtagadása sérti az érintettnek a tisztességes hatósági eljáráshoz és a jogorvoslati joghoz való alapvető jogát. Az indítványozó panaszának azon állítása következtében, hogy a bírósági végzésnek az Eljr. 67. § (1) bekezdése később hatályos szövegére történő alapításával őt ügyféli minőségétől megfosztó jogsértés következett be, az Alkotmánybíróságnak alapvetően azt kellett vizsgálnia, hogy valóban azon a jogszabályi rendelkezésen alapult-e az indítványozó ügyféli minőségének megtagadása, amely az ügy elbírálására irányadó időpontban még nem volt hatályban.
- [33] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bíróság figyelmét valóban elkerülte az, hogy a kérelem hatósági elbírálása idején az Eljr. 67. § (1) bekezdése másként rendelkezett az eljárás megindulásának lehetőségeiről, mint a támadott bírósági döntés meghozatalakor.
- [34] Az eljárás megindításakor a jogszabály valóban lehetővé tette azt, hogy az építésrendészeti eljárás megindítására bejelentés alapján is sor kerülhessen. Az indítványozó építésügyi hatósághoz intézett beadványának jellegét azonban nem ezen jogszabályi lehetőség, hanem a beadvány tartalma határozza meg, tekintettel a Ket. 37. § (1) bekezdésére, miszerint „a kérelmet tartalma szerint kell elbírálni akkor is, ha az nem egyezik az ügyfél által használt elnevezéssel”.
- [35] Az indítványozó egy általa szabálytalannak tartott építkezést jelentett be az építésügyi hatóságnak, melyet az eljáró bíróság tartalmánál fogva helyesen tekintett építésrendészeti ellenőrzést megalapozó bejelentésnek, nem pedig az attól elkülönülő építésrendészeti hatósági eljárásra irányuló kérelemnek. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az előbbiekből következően a beadvány ilyenkénti tartalmi megítélése független attól, hogy ebben az időben volt-e vagy sem lehetőség építésrendészeti hatósági eljárás kérelemre történő megindításának. Az építésrendészeti eljárás a bíróság által kifejtetteknek megfelelően hivatalból és nem az indítványozó kérelmére indult meg, függetlenül attól, hogy megindítását ekkor még az Eljr. 67. § (1) bekezdése bejelentésre is lehetővé tette. Mindebből következően a bíróság döntése indokolásának e téves eleme az indítványozó ügyféli minőségének elismerése (elvitatása) szempontjából nem bír jelentőséggel.
- [36] Az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy ha az indítványozó kérelme jellegének megítélése téves is lett volna, akkor sem érte ebből adódóan az indítványozót alapjogi sérelem. Az Étv. 53/C. § (7) bekezdése szerint nyilatkozat vagy kérelem előterjesztése esetén ügyféli jogait mindenképpen gyakorolhatta volna. Az indítványozó

figyelmét az eljárás során felhívták az ügyféli jogai ilyenkénti biztosítására, azonban – saját jogértelmezésére hagyatkozva – ezzel a lehetőséggel nem élt.

[37] Mindezekből következően az indítványozó fellebbezésének elutasítása okán sem a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogának, sem a jogorvoslathoz való jogának sérelme nem állapítható meg.

[38] A fentiekben kifejtetteket figyelembe véve az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) és (4) bekezdései, 63. §-a, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései, 31. § (6) bekezdése alapján eljárva – az indítványt elutasította.

Budapest, 2017. szeptember 19.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/46/2017.

